

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำ ภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Development of Learning Activities to Enhance Abilities in Reading and Writing on Thai Words with Non-Corresponding Final Consonants Using LT Cooperative Learning with Scaffolding for Prathomsuksa 1 Students

บรรพตริ ศรีหะมงคล¹ อุษา ปราบหงษ์² ธนานันต์ กุลไพบุตร³

Banpatree Srihamongkhon¹, Usa Prabhong² and Thananan Kunpaibutr³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียน
ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ดัชนี
ประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของ
นักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรม
การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดอนเตย สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครพนม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม
(Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน
และการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ Dependent samples
t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีค่าเท่ากับ 89.17/82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 65.73 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ตั้งแต่ร้อยละ 50
3. ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
ที่พัฒนาขึ้น สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.70, S.D. = 0.15)

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการอ่านและการเขียน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT
การเสริมต่อการเรียนรู้

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Master of Education Degree in Research of Curriculum
and Instruction, Sakon Nakhon Rajabhat University

²ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Dr., Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

³รองศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Assoc. Prof. Dr., Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: บรรพตริ ศรีหะมงคล, Khagnoijsa@hotmail.com

รับเมื่อ 2 กันยายน 2565 แก้ไข 21 ตุลาคม 2565 ตอบรับเมื่อ 21 ตุลาคม 2565

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop the learning activities for enhancing abilities in reading and writing Thai words with non-corresponding final consonants using LT cooperative learning with scaffolding for Prathomsuksa 1 students to reach the efficiency criteria of 80/80, 2) to develop the learning activities in accordance with the performance index criteria of 50 percent or more, 3) to compare the students' abilities in reading and writing Thai words with non-corresponding final consonants before and after the intervention using the developed learning activities, and 4) to explore the students' satisfaction with the developed learning activities. The samples, obtained through cluster random sampling, consisted of 24 Prathomsuksa 1 students at Ban Dontoei School under the Office of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 2 in the second semester of the 2021 academic year. The research instruments were: 1) lesson plans, 2) a test measuring students' abilities in reading and writing Thai words with non-corresponding final consonants, and 3) a satisfaction form. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and dependent samples t-test.

The findings were as follows:

1. The efficiency of the developed learning activities reached the efficiency at 89.17/82.40, which was higher than the defined criteria of 80/80.
2. The effectiveness index of developed learning activities was 65.73 percent, which passed the pre-set criterion of 50 percent.
3. The students' abilities in reading and writing Thai words with non-corresponding final consonants after the intervention were higher than those before the intervention at the .01 level of significance.
4. The students' satisfaction with the developed learning activities was at the highest level ($\bar{X} = 4.70$ S.D. = 0.15).

Keywords: Learning Activities, Abilities in Reading and Writing Thai words with Non-Corresponding Final Consonants, LT Cooperative Learning, Scaffolding

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้

ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 34)

หลักสูตรได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็น 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การพูด การดู สาระหลักการใช้ภาษาไทย สาระวรรณคดีและวรรณกรรม และแบ่งเป็น 5 มาตรฐานการเรียนรู้ ประกอบด้วย การอ่าน โดยใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา

ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน โดยใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ เขียนย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ รายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ การฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมี วิจารณญาณและสร้างสรรค์ หลักการใช้ภาษา เข้าใจธรรมชาติ ของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทย ไว้เป็นสมบัติของชาติ วรรณคดีและวรรณกรรม เข้าใจและ แสดงความคิดเห็น วิวิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 12) การจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทาง สมองเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ มีทั้งความรู้และคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 20)

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่นักเรียน จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากทักษะการฟัง การดู และการพูด ผ่านกระบวนการคิด และกระบวนการเรียนรู้ทาง ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพเป็นลำดับขั้นตอนตามพัฒนาการ และความพร้อมของแต่ละบุคคล นักเรียนจึงจะมีทักษะที่ดี ทั้งด้านการอ่านและการเขียน จนสามารถอ่านออกเขียนได้ อ่านคล่อง เขียนคล่อง อ่านเป็น เขียนเป็น รวมทั้งใช้ทักษะ การอ่านและการเขียนเพื่อติดต่อสื่อสาร แสวงหาข้อมูล ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้อย่างถูกต้อง สามารถถ่ายทอด ประสพการณ์ ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการ ต่าง ๆ ผ่านตัวอักษรออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม นอกจากนี้นักเรียนต้องสามารถนำประโยชน์จากทักษะ การอ่านและการเขียนมาเป็นเครื่องมือสำหรับการพัฒนา ตนเองให้เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน รวมทั้งสามารถดำรงตนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ในสังคม แห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2552, คำนิยม)

เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของทักษะการอ่านและ การเขียนสะกดคำ กับสภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ยังอ่านและเขียนสะกดคำไม่คล่อง ดังนั้นควรมีการฝึกฝน และแก้ไขอย่างยิ่งในเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ถ้าปล่อยให้นักเรียนมีจุดอ่อนในเรื่องนี้จะมีผลต่อการเรียน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา การอ่านและ การเขียนสะกดคำเป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ กลุ่มสาระต่าง ๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถทางการอ่าน และการเขียนสะกดคำแทบทั้งนั้น เมื่อมีทักษะทางการอ่าน และการเขียนสะกดคำที่ดีแล้ว จะมีผลทำให้ทักษะทางด้าน การฟัง และการพูดดีขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระอื่น ๆ ดีตามไปด้วย การอ่านและการเขียนสะกดคำ เป็นเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่ไขไปสู่ความฉลาดรอบคอบ ความเจริญงอกงามทางสติปัญญา การรู้วิธีใช้การอ่านและ การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่าน และการเขียนที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้ กว้างขวางด้วย (ละมุล จันทร์แป้น, 2553, หน้า 4)

ปัญหาที่ผู้สอนพบในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย ภายในห้องเรียน เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือ นักเรียน จำตัวพยัญชนะสะกดบางคำที่ยาก ๆ ไม่ได้ เพราะบางมาตรา จะมีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราหลายตัว ทำให้นักเรียนสับสน ว่าต้องใช้ตัวสะกดใดในการอ่านและเขียนคำ ส่งผลให้การอ่าน และเขียนไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ยังมีผลการประเมินการสอบการอ่าน การเขียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำคือระดับเฉลี่ย ร้อยละ 68.22 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ได้กำหนดไว้ที่ร้อยละ 75.00 (กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา, 2563, หน้า 16) ครูผู้สอนจึงคิดแนวทางในการพัฒนานักเรียนโดยใช้รูปแบบ เทคนิคต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการจัดกระบวนการเรียนการสอนด้วย (จิราพร พรหมวาศรี, 2549, หน้า 59) ครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาท สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ และจัดกิจกรรมกระบวนการเรียน การสอน ที่สามารถจะทำให้ผู้เรียนนั้นเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ได้อย่างถ่องแท้ ครูจึงต้องมีแนวทางในการสอนที่จะทำให้ผู้เรียน บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามที่ครูคาดหวังไว้ ซึ่งกิจกรรม ที่ถือว่าเป็นกระบวนการสำคัญที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ร่วมกัน

มีปฏิสัมพันธ์และลงมือปฏิบัติในกลุ่มหรือในชั้นเรียนเดียวกัน ก็คือการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายมากยิ่งขึ้น

การสอนแบบกลุ่มร่วมมือ LT (Learning Together) เป็นวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งจัดผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งจะประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยจะมีคนเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ในกลุ่ม โดยหลักในการจัดการกิจกรรมเช่นนี้ทำให้สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างทำกิจกรรม การใช้กระบวนการกลุ่มนี้จะช่วยลดบทบาทของครูลง เพิ่มบทบาทของนักเรียนให้มีโอกาสฝึกฝนตนเอง ช่วยเหลือกัน ส่งผลให้คนเรียนอ่อนและคนที่เรียนปานกลางเรียนดีขึ้น และการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนได้อย่างมีความสุข เพราะผลงานที่เกิดจากกระบวนการกลุ่มย่อมสำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ เนื่องจากเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่รับผิดชอบร่วมกัน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2551, หน้า 53)

อีกทั้งในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น การนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบ LT ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้นนั้น ยังต้องมีการนำเอาเทคนิค กลวิธีบางอย่างมาไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ซึ่งเทคนิค นั่นก็คือ การเสริมต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้สอนจะคอยให้คำชี้แนะ ส่งเสริมและกระตุ้นให้กับผู้เรียนนั้นทำงานได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

นอกจากนี้การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นการสอนเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนในการแก้ปัญหาและช่วยเหลือเด็กในการเรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยที่ผู้สอนจะคอยเป็นผู้ชี้แนะ สาธิต หรือเป็นแม่แบบ ในการยกตัวอย่างของการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ในสิ่งที่เด็กยังไม่เข้าใจเพื่อต่อยอดให้ชัดเจน เพื่อให้เด็กมองเห็นแนวทางในการทำงานนั้น ๆ จนกว่าจะสำเร็จ สอดคล้องกับ พราวพร นิลเขต (2554, หน้า 33) ได้ให้ความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการช่วยเหลือผู้เรียน โดยการให้แนวทางการกระตุ้น การเสริมแรง การสร้างความชัดเจน การสนับสนุน การอำนวยความสะดวก การสอน การชี้แนะ การสนับสนุนโดยผู้สอน หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถมากกว่า ซึ่งอาจเป็นครู พ่อแม่ เพื่อน ฯลฯ ทำให้ผู้เรียนเกิด

การเรียนรู้ และพัฒนาการรวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กันและกัน ระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การช่วยเหลือจะค่อย ๆ ลดลง ในขณะที่ผู้เรียนเริ่มมีความสามารถในการปฏิบัติงานได้เองอย่างอิสระ โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือใด ๆ อีกต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการพัฒนาจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียน อีกทั้งสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้และฝึกฝนไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป และสามารถต่อยอดในการเรียนระดับชั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อหาประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิผลตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

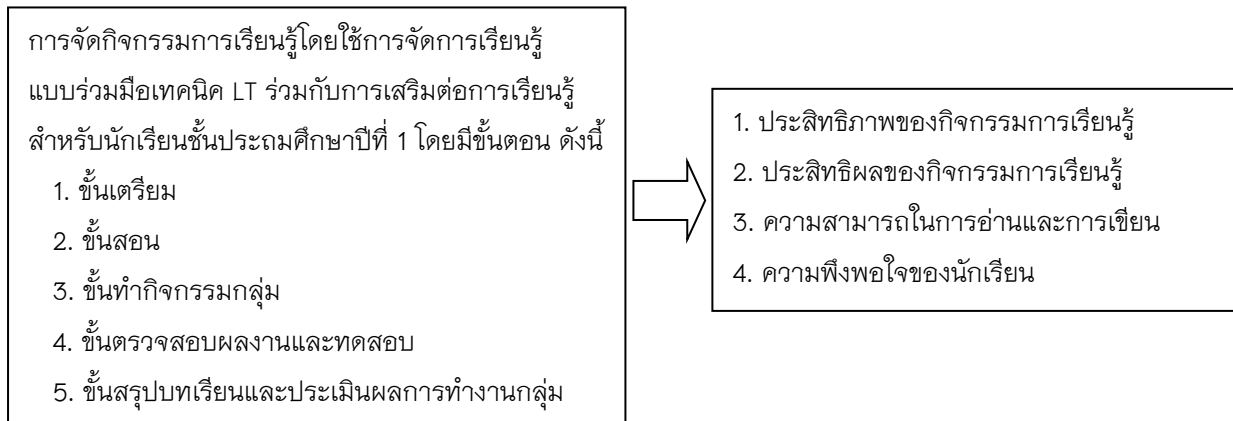
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเครือข่ายหนองชน-ดอนเตย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 9 โรงเรียน ประกอบด้วย 1) โรงเรียนบ้านนาอ 2) โรงเรียนบ้านคำเม่นาง 3) โรงเรียนบ้านหนองชน 4) โรงเรียนบ้านชัยมงคล 5) โรงเรียนบ้านนาดีวิทยา 6) โรงเรียนเพิงหลวง 10 7) โรงเรียนบ้านโคกศรี 8) โรงเรียนบ้านหมูนัน และ 9) โรงเรียนบ้านดอนเตย รวมนักเรียนทั้งสิ้น 145 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดอนเตยสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 24 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน จำนวน 20 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว และมีการวัดก่อนการทดลอง 1 ครั้ง และหลังการทดลอง 1 ครั้ง (One Group Pretest Posttest Design)

2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

2.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.2 ดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง โดยที่ระหว่างการทดลองได้ดำเนินการทดสอบย่อยระหว่างเรียน

2.3 หลังการทดลองผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ

2.4 นำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณดำเนินการโดยการวิเคราะห์คะแนนจากผลการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน โดยดำเนินการ ดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80

2. วิเคราะห์ประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ Dependent samples t-test

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การแปลความหมาย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ และการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุปผล แล้วนำมาเขียนเป็นประเด็นหรือหัวข้อในเชิงพรรณนา เพื่อสะท้อนผลจากกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำ

ภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

2. สถิติตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่ ประสิทธิภาพของนวัตกรรม E_1/E_2 ดัชนีประสิทธิผลของนวัตกรรม (E.I.) และการทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ Dependent samples t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปมี ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.17/82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. ประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6573 คิดเป็นร้อยละ 65.73 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

3. ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.15)

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.17/82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 หมายความว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนแต่ละกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 89.17 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.40 แสดงว่าผลของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนแต่ละกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 89.17 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.40 อันเนื่องมาจาก การทดสอบย่อยจะให้ทดสอบเป็นเรื่อง ๆ ของแต่ละมาตราทำให้นักเรียนไม่เกิดความสับสน และสามารถจดจำพยัญชนะสะกดของแต่ละมาตราได้ดี ส่วนแบบทดสอบหลังเรียนอาจเกิดจากการเอาแบบทดสอบหลาย ๆ เรื่อง หลาย ๆ มาตรามารวมกัน ทำให้นักเรียนเกิดความสับสน และจดจำได้ยากในบางคำและบางข้อคำถาม ทำให้ผลคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนแต่ละกิจกรรมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน นอกจากนี้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนจะต้องร่วมมือกันทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันออกไป เพื่อช่วยกันทำงานตามที่ครูมอบหมายให้

สำเร็จ ทั้งนี้ครูได้ศึกษาหลักสูตร มาตรฐาน ตัวชี้วัด ออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ น่าสนใจ และรูปแบบการสอนที่จะช่วยพัฒนานักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่เข้าใจมากขึ้น โดยครูใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ กระตุ้นและต่อยอด เพื่อเสริมสร้างและแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งมีขั้นตอนของการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ครูเกริ่นนำชี้แจง แจ้างจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดหมายปลายทางในการเรียน 2) ขั้นสอน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ครูสร้างความสนใจแก่ผู้เรียน กระตุ้นความรู้เดิมในการอ่านสะกดคำ ครูคอยช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ โดยการให้นักเรียนดูภาพ เบ็ดตัวโอ เล่นเกม หรือการตั้งคำถามต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด และสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้สำเร็จ 3) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นการจัดการเรียนการสอนให้ได้ลงมือทำกิจกรรมกลุ่มตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนภายในกลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ ขณะที่ทำกิจกรรมในบางขั้นตอนเด็กอาจเกิดปัญหาในการเรียนรู้ ครูต้องให้การเสริมต่อการเรียนรู้เด็กให้ตรงกับปัญหาที่กำลังเกิดขึ้น ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดได้ด้วยตนเองเกี่ยวกับปัญหาที่เป็นอยู่ 4) ขั้นตรวจสอบผลงาน และทดสอบเป็นการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ถ้ามีส่วนใดบกพร่องครูช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ โดยการแนะนำ ชี้แนะ แก้ไข เมื่อแก้ไขเสร็จแล้วนำผลงานไปติดป้ายนิเทศ เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกอ่าน และ 5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม เป็นการจัดการเรียนการสอน โดยนักเรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียนที่ได้เรียนรู้ สังเกตจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาต่อกัน การตรวจสอบผลงานของกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมินผลงานกลุ่มตามแบบการประเมินที่แจกให้ และสรุปผลการประเมินร่วมกัน ดังนั้น การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ การจนารักพงศ์ (2550, หน้า 117) ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกัน LT ว่าการจัดการเรียน

การสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนรู้ร่วมกัน ไม่ใช่เป็นการสอนโดยให้นักเรียนเข้ากลุ่มกัน นักเรียนเข้ากลุ่มกัน เรียนรู้แบบปกติที่ครูใช้เป็นประจำ แต่จะต้องเป็นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างจริงจังของสมาชิกกลุ่มทุกคน ครูจะต้องติดตาม ดูแลการเรียนรู้และปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียนตลอดเวลา ให้ทุกคนรับผิดชอบต่อผลงานของตนเองและของกลุ่ม มีการแบ่งหน้าที่กันในห้อง ความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของตน ทุกคนต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยกันฟังพากัน ยอมรับกันและกัน รวมทั้งช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกให้สามารถเรียนรู้ ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ อารณ ใจเที่ยง (2550, หน้า 121) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือหรือแบบการเรียนรู้ร่วมกัน LT หมายถึง การจัดการเรียนรู้กลุ่มย่อย โดยสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยปกติจะมีจำนวน 4 คน จะเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้ โดยมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ประนอม แดงงาม (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT สาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึก ทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT สาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.18/85.42 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ และใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ กรวรรณ ภักร์ตันพล (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนจดหมาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเขียนแผนผังความคิด ประกอบ การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค LT ผลการวิจัยพบว่า ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนจดหมาย โดยใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ประกอบการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิค LT ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.90/83.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียน การสอน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียน ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6573 ซึ่งหมายความว่า กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อ การเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็น ร้อยละ 65.73 ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริม ต่อการเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ให้นักเรียน ลงมือทำกิจกรรมกลุ่มตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนภายใน กลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ ขณะที่ทำกิจกรรมในบางขั้นตอน นักเรียนอาจเกิดปัญหาในการเรียนรู้ ครูต้องให้การเสริมต่อ การเรียนรู้ให้นักเรียนให้ตรงกับปัญหาที่กำลังเกิดขึ้น ซึ่ง เป็น การกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดได้ด้วยตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาที่เป็นอยู่ บางขั้นตอนครูควรมีการสาธิต แนะนำ ชี้แจง แสดงให้เห็นผลลัพธ์ก่อนลงมือปฏิบัติ ให้นเวล่านักเรียนสำหรับ กระบวนการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อีกทั้งต้องตั้งคำถามกระตุ้น เพื่อให้นักเรียนมุ่งมั่นสู่เป้าหมาย อันเป็นแนวทางและวิธีการ ทำงานที่จะแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองในที่สุด เนื้อหาของบทเรียน และใบกิจกรรมเป็นสิ่งที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนที่ไม่ซบซ้อ นมีการใช้ สี ภาพ ตัวอักษรที่อ่านง่ายมีความเหมาะสมกับนักเรียน ไม่ก่อให้เกิดความสับสน จึงทำให้นักเรียนมีการตอบสนอง ความรู้สึกทางการเรียนได้ดี เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยครูผู้สอน จะคอยเสริมต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ พราวพร นิลเขต (2554, หน้า 33) ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับ การเสริมต่อ การเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการช่วยเหลือผู้เรียน โดยการให้แนวทาง การกระตุ้น การเสริมแรง การสร้างความชัดเจน การสนับสนุน การอำนวยความสะดวก การสอน การชี้แนะ การสนับสนุน โดยผู้สอน หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถมากกว่า ซึ่งอาจเป็นครู พ่อแม่ เพื่อน ฯลฯ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาการ รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กันและกัน ระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้การช่วยเหลือจะค่อย ๆ ลดลง ในขณะที่ผู้เรียนเริ่มมี ความสามารถในการปฏิบัติงานได้เองอย่างอิสระโดยไม่ต้อง การ ความช่วยเหลือใด ๆ อีกต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ ญาณี ไชยวงศา (2556, หน้า 128) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเสริม

ต่อการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นการให้ความช่วยเหลือเด็กให้มีความสามารถในการเรียนรู้ หรือสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น ให้คำชี้แนะ แนะนำ กระตุ้นและเสริมแรง เป็นแม่แบบ สาธิต สนับสนุน อำนวยความสะดวก จนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเรียนรู้ได้หรือสามารถแก้ปัญหานั้นได้สำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขนิษฐ์ บัณฑิตกุล (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พัฒนาระบบการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระบบการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ คือ หลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ Fournier and Graves (2002, p. 50 อ้างถึงใน กานต์วี ศรีลวงค์, 2556 หน้า 50) ได้ศึกษาการอ่านเรื่องสั้นของวัยรุ่นโรงเรียน ในเมือง Midwestern ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์อ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน (SRE-Scaffolding Reading Experience) มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามปกติและมีเจตคติทางบวกต่อการบวนการจัดการเรียนรู้

3. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยมีการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน สารเนื้อหาของเรื่องมีประโยชน์ต่อนักเรียน ขนาดตัวอักษร ภาพ สีสันเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ตัวอักษรมีความชัดเจน อ่านง่าย ดังนั้น จึงทำให้ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำภาษาไทยที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ LT เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม ซึ่งทุกคนในกลุ่มทำงานเป็นทีมเดียวกันมีการแบ่งหน้าที่กันภายในทีม และคอยช่วยเหลือกัน แก้ไขปัญหาเมื่อเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นในหน้าที่ที่กิจกรรม อีกทั้งทุกคนยังมีหน้าที่รับผิดชอบในงานของตนเองภายในกลุ่มเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ครูกำหนดไว้ ทั้งนี้ครูจะคอยเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำตลอดจนเสร็จสิ้นการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเข้าใจในเนื้อหาและนอกเหนือจากนี้ยังได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และส่งเสริมพัฒนาในด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 157) ได้กล่าวเกี่ยวกับข้อดีของการจัดการเรียนรู้รูปแบบ LT ไว้ว่าเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และมีพัฒนาทักษะทางสังคมการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนฝึกทักษะความเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น ทั้งนี้ยังปลูกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่นอีกด้วย สิ่งเหล่านี้จะทำให้ให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการอ่านและการเขียนที่ดีขึ้นได้ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิณฑนา ไต๊ะสิงห์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ประกอบแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมและได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียง เข้าใจความหมายของคำที่อ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว และมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มแล้ว สิ่งที่จะนำมาเสริมเติมต่อให้นักเรียนได้พัฒนาดียิ่งขึ้นไป นั่นคือเทคนิค กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่จะกระตุ้นเสริมแรง ให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนชัดเจนขึ้น เมื่อไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียนมากพอ ครูจะเป็นคนคอยช่วยเหลือ สนับสนุน อำนวยความสะดวกในการเรียน และทำให้นักเรียนมองเห็นเป้าหมายที่ชัดเจนว่าจะต้องทำ

อะไร อย่างไร ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ อีกทั้งยังเป็นตัวกระตุ้นที่จะทำให้ผู้เรียนอยากเรียนในเรื่องต่อ ๆ ไปด้วยสอดคล้องกับแนวคิดของ จูโรศิริ ชูรักษ์ (2552, หน้า 16) ได้กล่าวเกี่ยวกับประโยชน์ของการเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าทำให้มองเห็นทิศทางที่ชัดเจนว่านักเรียนจะต้องทำกิจกรรมอะไร เห็นเป้าหมายชัดเจน เข้าใจง่าย ช่วยให้นักเรียนทำงานตรงกับระดับความสามารถของตนเอง ซึ่งให้นักเรียนเห็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณค่าที่จะช่วยให้ตนเองทำงานสำเร็จ และเป็นวิธีการสร้างแรงกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเห็นถึงลักษณะของงานและแนวทางการประเมิน ตลอดจนทราบผลย้อนกลับที่ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณี ไชยวงศา (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานและแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขนิษฐ์ บัณฑุ์นันทกุล (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พัฒนาระบบการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสิทธิภาพการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลของการใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสิทธิภาพการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ คือ หลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Applebee (1983, p. 48 อ้างถึงใน จิราภรณ์ จันทา, 2543, หน้า 48) ได้ทำการศึกษาทดลองใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ในการสอนอ่านและเขียนตามกิจกรรมที่เป็นธรรมชาติ ผลปรากฏว่าการเสริมต่อการเรียนรู้ในการเรียนการสอนภาษาช่วยให้การพัฒนาด้านภาษาของนักเรียนดีขึ้น

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เท่ากับ 0.15 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ออกแบบการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอน สื่อประกอบการเรียนน่าสนใจ มีภาพประกอบเหมาะสมสวยงาม มีการทำกิจกรรมกลุ่ม โดยเพื่อนนักเรียนและครูผู้สอนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นักเรียนได้รับการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติจริง เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยในการนำไปใช้ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ LT ยังเป็นจัดการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนมีความชื่นชอบและสนุกกับเนื้อหาที่เรียนร่วมด้วย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กชนิภา ดีพร้อม (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลบูรพาอุบล ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ทั้งนี้การนำเทคนิควิธีการเสริมต่อการเรียนรู้มาช่วยกระตุ้นและพัฒนาผู้เรียนให้มีนิสัยในการเรียนนั้นก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะทำให้นักเรียนตื่นตัว และอยากศึกษาในกิจกรรมที่ครูได้กำหนดไว้ เพื่อเป็นที่น่าสนใจให้กับผู้เรียนให้ได้มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเทือง ทาอามาตย์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยประสิทธิภาพการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/5 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย โดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยประสิทธิภาพการเขียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจกับวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ LT ร่วมกับเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ให้ชัดเจน รวมทั้งการจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
2. ในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มครูควรกำชับเรื่อง เวลา และกระบวนการกลุ่ม ความรับผิดชอบ ความถูกต้อง และความสะอาดของผลงาน เพื่อสร้างความรับผิดชอบให้กับผู้เรียน
3. ควรมีการเสริมแรง เช่น ให้รางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ไม่ควรให้พร่ำเพรื่อจนเกินไป เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียนและอยากพัฒนาตนเองให้ได้คะแนนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กชนิภา ดีพร้อม. (2564). รายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลบูรพาอุบล. อุบลราชธานี: โรงเรียนเทศบาลบูรพาอุบล.
- กรวรรณ ภักรัตนพล. (2553). ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนจดหมาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเขียนแผนผังความคิด ประกอบการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค LT. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา. (2563). รายงานการประเมินความสามารถในการอ่านของผู้เรียน RT ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563. นครพนม: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2.
- กานต์วีร์ ศรีลังค์. (2556). ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิราพร พรหมวาศรี. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต โดยใช้แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิราภรณ์ จันทา. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ประกอบการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุไรศิริ ชูรักษ์. (2552). การพัฒนาวิธีการสแกนโฟลด์ดิงทักษะสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงทางด้านวิชาการ โดยใช้ชุดฝึกทักษะกรณีศึกษา : โรงเรียนวัดควนแร่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อหาแนวทางและวิธีการในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ร่วมกับเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในระดับชั้นอื่น
3. ควรใช้กระบวนการวิจัยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ LT ร่วมกับการเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะในด้านอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด

- ญาณิ ไชยวงศา. (2556). การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานและแนวคิดในการช่วยเหลือเด็กในการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ป.ร.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ประนอม แดงงาม. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT สาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประเทือง ทาฮามาตย์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์การเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปิลันธนา โต๊ะสิงห์. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ประกอบแบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรพรพร นิลเขต. (2554). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนาศักยภาพความสามารถในการเรียนรู้ของไวกอตสกี เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาและความสามารถกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ละมุล จันทรแป้น. (2553). การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบัติ การจนารักพงศ์. (2550). 29 เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย: การเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ: อักษร.
- สุขนินท์ บัณขุณันทกุล. (2557). กระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อัจจรา ชิวพันธ์. (2552). อ่านเขียนกับลูกสุก แบบฝึกส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนภาษาไทย เล่ม 2 สะกดคำ จำความหมาย กระจายคำ. กรุงเทพฯ: อักษร โกลบอล เอ็ด.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.